



REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

ZZZ 10/23

Vrhovni sud Kosova u Veću sudija, Muhamet Rexha predsednik veća, Nenad Lazić i Milena Đerić članovi veća, u pravnoj stvari tužilje Sh. J. iz ..., koju po punomoćju zastupa Flakron Abdullahu, advokat iz Gnjilana, protiv tužene Opština Gnjilane koju zastupa Arben Mehmeti, ovlašćeni zastupnik, po predmetu spora radi isplate jubilarne nagrade i troškova ishrane, odlučujući po Zahtevu za zaštitu zakonitosti, podnetom od strane Državnog tužioca Kosova, na ročištu održanom dana 24.04.2024. godine, doneo je

R E Š E N J E

US VAJA SE kao osnovan Zahtev za zaštitu zakonitosti Državnog tužioca Kosova, te se presuda Apelacionog suda Kosova Gž. br. 8642/21 od 24.10.2022. godine u delu koji se odnosi na naknadu na ime troškova ishrane, i presuda Osnovnog suda u Gnjilanu P. br. 1485/2020 od 16.09.2021. godine, u stavu II i III dispozitiva ukidaju i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Gnjilanu P. br. 1485/2020 od 16.09.2021.godine, u stavu I izreke delimično je usvojen tužbeni zahtev tužilje Sh. J. iz ..., te je obavezana tužena Opština Gnjilane da tužilji na ime Jubilarne nagrade (u vrednosti od 50% osnovne plate) isplati iznos

od 120 evra, sa zakonskom kamatom od 8% koja se ima obračunati od 14.04.2020. godine pa do konačne isplate, a u roku od 7 dana od dana prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom II izreke preostali deo tužbenog zahteva, kojim je tužilja tražila naknadu od 1.647, 00 evra na ime ishrane na radu, odbijen je kao neosnovan.

Stavom III izreke obavezana je tužena Opština Gnjilane da tužilji S. J. iz G. isplati troškove postupka u iznosu od 209,40 evra u roku od 7 dana od dana prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Na ovu je presudu žalbu uložio tužilac, a Apelacioni sud Kosova je odlučujući po istoj našao da žalba nije osnovana, te ju je presudom Gž. br. 8642/2021 od 23.10.2022. godine kao takvu odbio, a presudu Osnovnog suda u Gnjilanu P. br. 1485/2020 od 16.09.2021.godine, potvrdio.

Protiv pravosnažne presude Apelacionog suda Kosova, Državni tužilac Kosova je podneo Zahtev za zaštitu zakonitosti zbog pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da Vrhovni sud Kosova usvoji Zahtev za zaštitu zakonitosti, ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Vrhovni sud Kosova je nakon razmatranja podnetog Zahteva za zaštitu zakonitosti i pobijanih presuda, a u smislu člana 251. ZPP-a, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Vrhovni sud Kosova je za dan 24.04.2024. godine, zakazao ročište radi odlučivanja po ovoj pravnoj stvari, na koje je pristupio punomoćnik tužene, dok se Državni tužilac i tužilja, odnosno njen punomoćnik, uredno pozvani, pozivu suda se nisu odazvali. Uvidom u spis predmeta Vrhovni sud Kosova je utvrdio da nije u mogućnosti da ispita pravilnost primene materijalnog prava od strane nižestepenih sudova, te je neophodno ukidanje presuda istih u delu koji se odnosi na deo tužbenog zahteva za naknadu troškova ishrane u toku rada a ovo iz sledećih razloga:

Članom 55. stav 1. Zakona o radu, propisano je da zaposleni ima pravo na platu koja se određuje u skladu sa ugovorom o radu, zakonom, kolektivnim ugovorom i unutrašnjim aktom poslodavca.

Članom 55. stav 2. Zakona o radu, propisano je da pravo na platu, dodatnu platu, naknadu plate i druge dodatne prihode zaposleni ostvaruju prema postignutom sporazumu sa poslodavcem a u skladu sa ugovorom o radu.

Članom 4. istog Zakona uređen je odnos Zakona o radu, Kolektivnog ugovora, Unutrašnjih akata poslodavca i Ugovora o radu.

Članom 35. Kolektivnog ugovora za zaposlene u obrazovanju u stavu 7. propisano je pravo zaposlenih, odnosno obaveza poslodavca da zaposlenima nadoknadi troškove ishrane na radu u iznosu od 2,00 evra dnevno. Isti stav navedenog člana Kolektivnog ugovora propisuje da poslodavac se može osloboditi ove obaveze u koliko organizuje ishranu zaposlenih putem restorana, odnosno kuhinje koja je organizovana od strane poslodavca. Sud je činjenicu o tome da li je tužena organizovala ishranu zaposlenih, utvrdio na osnovu obaveštenja upućenog od strane tužene br. 57/2020 od 07.10.2020. godine, kojim tužena obaveštava kancelariju advokata opštine da se ishrana svih zaposlenih, osim noćnih čuvara, obavlja organizovano od strane tužene. Međutim, i pored insistiranja punomoćnika tužilje da se ova činjenica valjano utvrdi a ovaj navod tužene proveri, jer prema navodima punomoćnika tužilje pravo na korišćenje kuhinje imaju samo deca koja borave u vrtiću, odnosno predškolskoj ustanovi ali ne i zaposleni, nižestepeni se sudovi nisu uopšte bavili utvrđivanjem ove činjenice, već su istu uzeli za izvesnu a na osnovu napred navedenog obaveštenja. Obzirom na navedeno, te na nedovoljno jasno utvrđenje činjenice o tome da li tužena organizuje ishranu zaposlenih ili ne, to nije moguće proveriti pravilnost primene napred navedenih odredbi Zakona o radu, odnosno Kolektivnog ugovora za zaposlene u obrazovanju, te su nižestepene presude u ovom delu morale biti ukinute i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje. U ponovljenom postupku će na valjan način biti utvrđena činjenica da li tužena vrši organizovanu ishranu zaposlenih ili ne, te će zavisno od ove činjenice primenom odgovarajućih odredbi materijalnog prava biti doneta odluka o osnovanosti dela tužbenog zahteva koji se odnosi na troškove ishrane.

Na osnovu navedenog Vrhovni sud Kosova je našao da je zahtev za zaštitu zakonitosti osnovan, te je isti usvojio i uz primenu člana 251. ZPP-a odlučio kao u izreci.

**VRHOVI SUD KOSOVA ZZZ BR. 10/23
OD 24.04.2024. GOD.**

**PRESEDNIK VEĆA – SUDIJA
Muhamet Rexha**